

A Szentesi Deák Ferenc Általános Iskola tanulói 2024. június 3-7. között Határtalanul pályázaton vettek részt Erdélyben!

Előkészítő óra

A gyerekek tanulmányi útját egy felkészítő foglalkozás előzte meg. Ezen az órán előre kiadott, az utazással kapcsolatos történelmi és földrajzi témaköröket dolgoztak fel és prezentált Kováts Kornél pedagógus a 7. évfolyamos tanulók részére. A bemutató során szó esett a célországban élő magyarság létszámáról, az ottani települések magyarságának történelméről és jelenéről, etnikai összetételéről. Mindezeket túl fontos szerepet kapott utazásunk programjának részletes bemutatása, illetve az utazás során tanúsított viselkedési alapszabályok és normák ismertetése. Felkészülten indulunk útnak, a tanulók tudják, hogy melyek azok a helységek, amelyeket meglátogatunk, melyik miről / kiről híres, mitől fontos számunkra. A látottakat és hallottakat követően a gyerekek kisebb csoportokban a megszerzett tudásukról tanúbizonyságot adtak a Barangoló digitális tartalomtár feladatainak segítségével, melynek kiemelt témái Torda, Segesvár illetve Szováta voltak. Ezzel az előkészítő órán átadott tudásanyag visszacsatolása is megtörtént.

2024.06.03. hétfő reggel 33 diákkal és 5 pedagógussal kezdtük el Határtalanul utazásunkat Erdély legendákkal teli világába. Útközben a gyerekek felolvasták társaiknak az ide vonatkozó beszámolóikat. Hosszadalmas utazás után a vihar elől „bemenekültünk” a tordai sóbánya varázslatos világába. A sóbányába, több mint száz méter mélységébe ereszkedtünk le. A látvány önmagáért beszélt. Hosszú folyosó vezetett le a mélybe, ahol a múlt hagyatéka és a jelen összefonódása, mind-mind csodálatos egységben várta az oda látogatókat. Lementünk a mélybe és rácsodálkoztunk az UNESCO Világörökség részét képező lenyűgöző földalatti világra. Odalent kihasználtuk a hely adta lehetőségeket, s ki-ki kedvére biliárdozott, felült az óriáskerékre vagy egyszerűen csak teleshívta tüdejét a különleges levegővel. Majd este érkezünk Ábel bölcsőjébe, szálláshelyünkre Farkaslakán. Azt a szeretetteljes fogadtatást, amit részükről tapasztaltunk nehéz szavakba önteni. A feltálatl vacsora...nos, nincs közöttünk olyan, aki ne emlékezne örömmel arra az isteni székely káposztára!

Másnap (kedden) frissen és újult erővel vágtunk neki az új napnak, amiben segített az igen ízletes és gazdag reggeli. Egy esős éjszaka után meghódítottuk a székelyek szent hegyét. Dzsippel kezdtük meg utunk első felét, majd a néhol csúszós talajon gyalog jutottunk fel az 1800 méter magasan fekvő kopjafákkal teli lenyűgöző hegytetőre. Majd leérve megtekintettük a Zetelaki víztározót. Innen Székelyudvarhely felé vettük utunk, útközben feltöltöttük készleteinket a Szegedi család házi készítésű lekvárjaiból. A délután hátralévő részét Székelyudvarhelyen töltöttük, ami a Székelyföld legmagyarabb városa. Később, Szejkefürdőn felsétáltunk Orbán Balázs sírjához, majd megtekintettük Erdélyt miniben. Orbán Balázs (1829-1890) a legnagyobb székely író, történész, etnográfus, publicista és közéleti személyiség sírhelye és emlékműve a Borvízoldalban van. Végredelele szerint az egykori birtokon, Szejkefürdőn temették el. Sírja elé székelykapu-sort állítottak, amelyekből az utolsó kapu az övé volt.

Farkaslaka a nagy székely író, Tamási Áron szülőfaluja. Szálláshelyünk mellett megkoszorúztuk emlékhelyét. Tamási művészetével maradandó emléket állított szülőfalujának. Stílusalkotó mester, a székely beszédet illesztette be a magyar irodalomba. Koszorúnk elhelyezésével az író nagysága előtt tisztelegtünk. Este ellátogattunk a László biokertbe, ahol részt vettünk egy juhfejesen, megismerkedtünk a juhsajt készítés rejtjelmeivel és a dzsidzseridu hangszert próbálhatták ki a diákjaink.

3. nap (szerda)

Reggeli után Csíksomlyó felé vettük az irányt, útközben Homoródfürdőn megállva megkóstoltuk a borvizet, közben meghallgattuk Kornél bácsi ezzel kapcsolatos „túlélési” tanácsait. Csíksomlyón a csodatevő Szűz Mária szobrát néztük meg a kegytemplomban. Ezután erős szintemelkedés leküzdése során jutottunk fel „Jézus hágóján” keresztül a Nyeregbe. Találkoztunk a helyi remetével is. Utána elzarándokoltunk a barátok fürdőjébe, ahol kipróbáltuk a gyógyhatásáról híres borvizes medencét. Majd Gyergyószentmiklóson keresztül eljutottunk a Békás-szorosig, ahol megérezhettük, hogy milyen picik is vagyunk a magas sziklafalak között. A Békás szoros szépségét, a mészkőbe vájt hasadékvölgyet nehéz lesz elfelejteni bárkinek is. Nyomasztóan magas és szinte függőleges sziklaszirtek, zúgó hegyi patakok, kisebb-nagyobb vízesések, barlangok alkotják a szoros látnivalóit, amit csak a helyszínen sétálva élhetünk át igazán. A sziklákról száz számra tör elő a sok kis patak, melyek gyakran mesés szép vízeséses formájában adják át magukat a Békáspataknak. Megtekintettük a Gyilkos-tavat, ahol jót „bazároztunk”. A Gyilkos-tó egy természetes torlasztó. 1837 nyarán a keletre fekvő Gyilkos-kő oldalán felhalmozódott agyagos lejtőtörmelék nagy esőzések hatására lezúdult a völgybe, nekicsúszott a Cohárd délkeleti lábának és elzárta több patak folyását. A turistakalauzok szerint a Gyilkos-tó Erdély egyik legismertebb tájképe, igazi természeti ritkaság, páratlan látvány a rozsdás vörös víztükréből meredező fatörzsek csonkjaival és a tó mögötti Kis-Cohárd nagy sziklatömbjével.

Hazafelé kipróbáltuk az egyik újonnan átadásra került bobbályát is. Este szálláshelyünkön pihentük ki a nap fáradalmait, azonban egy jó beszélgetés belefért újdonsült farkaslaki barátainkkal.

Kirándulásunk 4. napján ellátogattunk a farkaslaki Tamási Áron Általános Iskolába, itt bekapcsolódtak a diákjaink egy tanítási órába az ott tanuló hetedik osztályos tanulókkal. Az iskolában szívélyes fogadtatásban volt részünk. Viszonzásul egy kis ajándékkal kedveskedtünk nekik, amit nagy örömmel fogadták a gyerekek. A fazekasságáról ismert Korondon egy egészen különleges szakma művelőivel is megismerkedhettünk. Valamikor még mintegy 300 család foglalkozott táplászokodással, mára kb. 4-5 familia megélhetését biztosítja ez a mesterség. A táplászok azok, akik sapkát, dísz tárgyat, dobozkát, terítőt készítenek tapló gombából. Az eddig felkutatott írásos források azt igazolják, hogy a taplóművesség elterjedése Korondon Filep János postamester nevéhez fűződik. A népemlékezet szerint Filep János legelső taplógyűjtője Bancza Pali volt. Az azóta megsokasodott taplógyűjtőket ma is „Bancza ivadékainak” nevezik, a zsákot pedig amelybe a taplót gyűjtik Bancza-zsáknak hívják. A 19. század hetvenes éveiben a taplászok távoli vidékekre is elvitte Korond híreit, külföldre is értékesítettek. A gyerekek megismerkedtek a taplászok mesterségével Máté Karcsi bácsi bemutatóján. Majd Illyés-Vészi Mihály iparművész fazekasmester mutatta meg a világhíres korondi kerámia készítésének titkait. Korond után Szovátára vezetett utunk, ahol körbejártuk a sós vizéről híres Medve tavat. A Medve-tó nevét kiterített medvéhez hasonló alakjáról kapta és 1870 és 1880 körül alakult ki. Benne 66 000 tonnára becsült oldott sómennyiség van, a felszíntől lefelé hőmérséklete növekszik, melyet a nap melege és a lejjebb koncentrálódó só okoz. Többen kipróbálták a híres-neves kürtöskalácsos fagyaltot. Innen visszatértünk Farkaslakára, ahol minden diák megkóstolhatta a híres erdélyi kürtöskalácsot. Délután Pál Jenő bácsi bemutatta a székelykapu készítésének csínját-bínját. A gyerekek ki is próbálhatták a fafaragó mesterséget. Vacsora előtt Korondon felkerestük egy családot, akik a Parajdon kitermelt só feldolgozásával foglalkoznak. Ebből ők készítik a szappanokat, fürdősót, étkezési sót és még egyébeket, amit csak lehet sóból készíteni. Este a farkaslakai néptáncosok látogattak meg minket a szállásunkon, ahol egy néptáncbemutató után a diákjaink megtanultak egy hagyományos erdélyi körtáncot, illetve erdélyi népdalokat énekeltek.

Utolsó nap, miután keserédes szájjal elhagytuk csodálatos szálláshelyünket, egyszer csak az

UNESCO által védett Segesvár látványa tárult elénk. Először megmáztuk a Diáklépcsőt, szabad program keretében ki-ki felfedezte magának a belvárost, köztük pl. Drakula ihletőjének, Vlad Tepesnek szülőházát. Közös séta közben történelmi előadást hallgattunk Kornél tanár bácsi előadásában. A középkori utcákkal, régi házakkal borított várhegy minden oldaláról díszes tornyok és csipkézett bástyák néznek le a várhegy alatt elterülő városra. Segesvár fő attrakciója a máig lakott középkori vár. A vár egykori közel húsz tornyából és bástyájából kilenc a mai napig épen áll, amelyeket 930 m hosszú várfal köt össze. A város szimbóluma az óratorony, amely a város minden részéből látható. Ma múzeum van benne. E város több ezer éves múltja, három nép - a román, a magyar és a szász - békés együttéléséről árulkodik.

Hosszú utazásunk utolsó helyszíne Vajdahunyad vára volt. Erdély legimpozánsabb és leglátványosabb, teljesen épen maradt középkori vára, a lenyűgöző gótikus várkastély, egyik legnagyobb magyar regényírónk, Mikszáth Kálmán szavaival élve a "várak királya. A vár történetét Böbe néni ismertette a gyermekekkel. A tatárjárás után épült fel az a vár, melyet Zsigmond király adományozott Hunyadi János apjának, Vajknak 1409-ben. A Hunyadiaknak adományozott várat Hunyadi János kaputornyokkal, és védőbástyákkal látta el, külső tornyos várrá alakítva. 1446-ban építik a gótikus várkapolnát, 1452-ben a kéthajós gótikus lovagtermet. Hunyadi halála után özvegye, Szilágyi Erzsébet reneszánsz ízlés szerint bővíti, ekkor épül az északi épületrész udvarán látható Mátyás-loggia. Későbbi tulajdonosa, Bethlen Gábor fejedelem az északi szárnyra egy, a délre két emeletet húzatott, ekkor barokk belső díszítést kapott a kastély.

Este hét órakor fáradtan, de élményekkel gazdagon értünk vissza az iskolához.

Értékelő témanap: 2024. 06. 14.

Pályázatunkban vállaltuk, hogy iskolánk diákjai számára témanapot szervezünk, melynek keretében megosztjuk élményeinket, tapasztalatainkat. Hazaérkezésünk után nem maradt más hátra, mint hogy feldolgozzuk az Erdélyben látottakat. Fotóinkból és a meglátogatott nevezetességekről beszámolót készítették a gyerekek, amit kis csoportokban mutattak be a többi diáknak. Külön-külön volt szó a látott természeti szépségekről, építészeti remekekről, a megismert mesterségekről és a megélt, eseménydús napokról.

